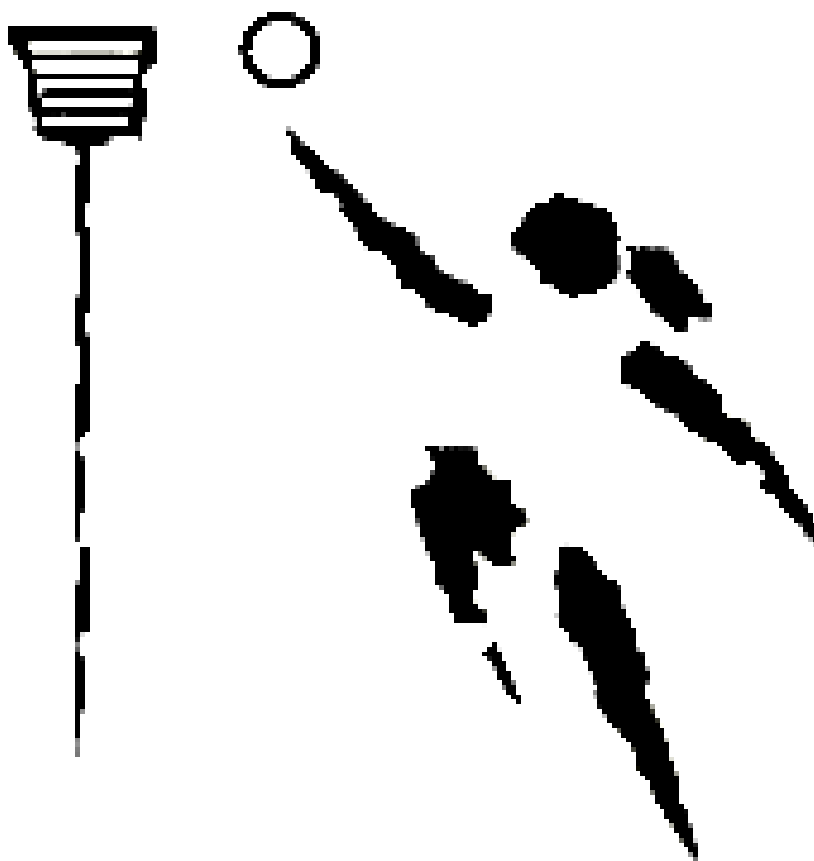

Turbuly Lilla

NEKÜNK NYOLC?!

játék egy félidőben

Szereplők:

A nagykapornaki Kosársuli lakói és sportolói, valamennyien nyolcadikosok:

JULCSI

KARESZ

LINDA

SZILVI

BORI

ROBI

BENCE

Felnőtt szereplők:

ANNUS NÉNI (60-70 között)

LAJOS BÁCSI (portás a kollégiumban, 60-70 között)

ZOLI BÁCSI (tanár, 30 körül)

TIBI BÁCSI (edző, 30-40 között)

DIRI BÁCSI (igazgató, 40-50 között)

JULCSI ANYUKÁJA (40-45 között)

SÁRA NÉNI (edző, 30-35 között)

A Kosársuli és a Viszlát, kosársuli! című regények alapján készült

Ősbemutató: 2016. április 14.

Hevesi Sándor Színház, Zalaegerszeg

1. jelenet (a tornateremben)

A színpad baloldalán egy kosárpalánk. Mellette kispad. Középen, hátrahagyva négy-öt iskolai pad, a jobboldalon, szintén a háttérben, kétemeletes ágy jelzi az előadás három fő helyszínét (tornaterem, osztályterem, kollégium). Lehet úgy is, hogy mindhárom helyszínen végig jelen van a színpadon, de könnyen mozgatható, ide-oda gurítható darabokkal változhatók is a helyszínek. Jobboldalon Annus néni házának kiskapuja, előtte kispad.

Julcsi edzőruhában, kezében egy kosárlabda. Dühösen csapkodja hol a földhöz, hol a palánkhöz.

JULCSI Kárász Dóri! ... Majd meglátod, hogy... hogy... hogy nem lesz ott neked barátnőd! ... Egy se! ... Nem hogy olyan, mint én... voltam... mer' csak voltam! De olyan se, mint a Linda! Semmilyen se! Stott... Statt... Stuttgart! Micsoda egy hülye város, hogy még a nevét se lehet kimondani! Hát ki költözik egy olyan városba, aminek ez a neve?! És levelet se fogok neked írni! Nekem arra nincs időm! Egyáltalán nincsen... De főleg kedvem nincsen! Mer' ha nagyon nem akartad volna, akkor nem ez van! Akkor nem költöztök! *(gúnyosan)* Igen, anya, jól van anya, úgy lesz, anya! Mintha nem tizenhárom lennél, hanem három! Mikor a nyolcadik lehetett volna a legjobb évünk! De neked aztán nyolc vagy nem nyolc, tök mindegy, csak ellent ne kelljen mondanod az anyucikádnak!

Jobbról bejön Karez és Robi, ők is edzőruhában vannak. Julcsi nem veszi észre őket, tovább pufog-csapkod magában, csak a mormolását halljuk, de hogy pontosan mit mond, azt nem.

ROBI Ennek meg mi baja?

KARESZ Honnan tudjam?

ROBI Ja, hát aszítottam, te ilyen Julcsi szakértő vagy. Szerintem a Dóri miatt dühöng.

KARESZ Tényleg, mi van a Dórrival? Nem láttam az évnyitón. Pedig nem az a típus, aki csak úgy kihagyná az első napot. Ha valaki, hát ő már két hete a startpisztolyra vár, hogy újra iskolába járhasson.

ROBI Elköltöztek Németországba. Az anyja kapott ott valami melót, aztán kalap-kabát, már csomagoltak is. Tudod, hogy megy ez mostanában.

KARESZ Ne szívass!

ROBI Az előbb hallottam a Szilvitől! Meg hogy a szobájukba valami új lányt költöztettek a helyére. Annak a ... na, hogy is hívják..., tudod, aki nyáron ott volt az edzőtáborban.. Ja, Bence! Na, annak az ikertestvérét.

KARESZ Azt inkább ne emlegessük!

ROBI Mit? Az edzőtábort?

KARESZ A srácot.

ROBI A Bencét?

KARESZ Azt! *(dühösen a levegőbe bokszol)*

ROBI Behúznál neki, mi? Mert lecsapta a kezéről a Julcsikádat.

Karez erre Robi felé is tesz egy bokszmozdulatot.

KARESZ Befogod?

ROBI Jól van, jól van, nehogy már nekem essél!

Julcsi feléjük fordul, meglátja a két fiút és ijedtében kiejti a kezéből a labdát.

JULCSI Ti meg mióta vagytok itt?

ROBI Elég régen. Mondjuk én is pipa lennék, ha a Karez szó nélkül elhúzna Írországra.

KARESZ Német.

ROBI MÉR, oda akarnál?

KARESZ Hagyjál már! ... Hallom, a barátnőd átcuccolt a germánokhoz.

JULCSI *(Robinak)* A volt barátnőm. Most már nem az.

KARESZ Mert elköltözött? Szép kis barátság, ha ennyitől már vége van! Bár nálad ez könnyen megy.

JULCSI Hát van ez így. Hogy egyszer csak vége van a dolgoknak... Pedig nincs is rá ok...

KARESZ Vagy van.

JULCSI Vagy csak azt hiszik egyesek, hogy van, pedig egyáltalán nincsen.

ROBI Mi van? Mit vakeroltok? Egy szót sem értek az egészből.

KARESZ és JULCSI egyszerre Én se.

Bejön Linda, Szilvi és Bori, mindhárman edzőruhában. Bori láthatóan külön húzódik a többiek-től, leül a kispadra, kibontja az összezsúrt vagy gumizott haját, kifestőt vesz elő a zsebéből és újrafésüli.

SZILVI *(a fiúkhöz)* El fogtok késni. A Laci bá már futtatja a többieket a sulikörül.

ROBI Akkor húzzunk, mert még leesik pár plusz kör!
(Fiúk el.)

JULCSI Hogy is hívják az új edzőnket? Mondta Diri bá az évnyitón, de elfelejtettem. Sanyi?

SZILVI Tibi. Valamilyen Tibi. NBI-es edző volt! Ráadásul férfiaknál. Ő kell nekünk, ha nyerni akarunk!

LINDA A mi drágalátos csapatkapitányunk! Hogy hiányzott ez nekem a nyáron, Istenem! Már az első nap a bajnokságot emlegeti! Szoktál te másra is gondolni? Vagy álmodban is csak a labdát pattogtatod?

JULCSI Már megint kezditek?

SZILVI Nem én kezdtem. Lindának nem fér a csökött agyába, hogy már nem ő a csapatkapitány. Én szedtem be egymás után a karókat? Én szöktem meg a kollégiumból? Én hoztam frászt az egész tanári karra? Miattam szirénázta végig a rendőrség Nagykapornakot széltében meg hosszában!

LINDA Ez a te bűdös nagy mázlid, mert különben a bűdös életben nem lett volna belőled cs.k.!

SZILVI De mennyire, hogy lett volna! A bűdös életbe!

BORI *(aki már egy ideje abbahagyta a fészülködést, és a lányokat hallgatja)*
Körmenden én voltam a csapatkapitány. És az egy nagyon jó csapat.

LINDA, SZILVI és JULCSI *egyszerre, felháborodottan:* De nem jobb nálunk!
Hajrá, Kapornak!

Kívülről füttyszó hallatszik és Tibi bácsi kiáltása: Sorakozó!

A lányok felpattannak, egymás mellé sorakoznak. Sötét.

2. jelenet *(Annus néni háza előtt)*

Annus néni a kiskapu mögött tesz-vesz. Virágot locsol, vagy egy metszőollóval ténykedik. Nehezen mozog. Ott van mellette Púder is, időnként vakkant egyet-kettőt.

ANNUS NÉNI Ne légy már olyan türelmetlen, még delet se harangoztak! Ezt még itt befejezem, aztán kapod az ebédet.

Harangszó, majd újabb vakkantások.

Jól van, na! Megyek már, te haspók!

(A ház felé indulna, de az arra sétáló Lajos bácsi köszönése megállítja.)

LAJOS BÁCSI Adjon Isten, jó napot, Annuska! *(Régies mozdulattal a sapkájához emeli a kezét.)*

ANNUS NÉNI Jó napot, Lajos! Vége van a műszaknak?

LAJOS BÁCSI Vége hálistennek. Mer' ezek a gyerekek az este egészen meg voltak gabalyodva. A sok fronttól lehet ez is, hogy néha mint az angyalok, máskor meg hiába van takarodó, nem lehet velük bírnya. De még ha csak a gyerekek, de a jányok! Hát azok istentelen hangosak tudnak lenni! Tiszta szerencse, hogy má' nagyot hallok egy kicsit... Egy kicsit! Nem azé' mondom, de a maga Julcsija, az felér egy ilyen... egy ilyen cúnamival, ahogy azt a böhöm nagy kaput csapkodja! Csak úgy hasogat a fejem tőle! A múltkor meg úgy rontott be a portásfülkémbe, hogy aszitttem, kiszakad az ajtó!

ANNUS NÉNI Jó kislány az, csak hát hiányzik neki a barátnője. Meg, tudja, hogy van ez, ennyi idős korban mindegyiknek van valami szívbéli bánata.

LAJOS BÁCSI Csak nem?! Hát ahho' még nagyon egy fityfiritty!

ANNUS NÉNI Nekem már elég rossz a memóriám, Lajos, de mintha maga se lett volna sokkal idősebb, mikor udvarolni kezdett a Manyikának.

LAJOS BÁCSI Na ne... *(számolgat magában, az ujjait is segítségül hívva)*. Na ne... *(tovább számol)* Na de... Szegény Manyikám, Isten nyugosztalja, tizennégy volt, én meg ippeg hogy betöltöttem a tizenötöt. Aztán két év múlva házasodtunk. Egy híján ötven évet húztunk le együtt... *(sóhajt)* Azér' is nem akaródzik, hogy nyugdíjba elmennyek, mer' nem bírom otthon azt a nagy csendességet. Akko' má' inkább ez az állandó visnyákolás meg csapkodás a kollégiumba'.

ANNUS NÉNI Na, látja! Jó, hogy itt vannak ezek a kislányok, legalább nem unatkozik. A Julcsi meg a Lindácska mindennap benéznek, megkérdik, kell-e valami, még az ablakot is megpucolják, mert én már fel nem tudok állni semmire. A Lindácskáék hogy olyan nagybeteg volt az anyja, nehezen élnek, jól jön nekik az a pár forint. De már jobban van, hálaistennek. A Púder meg egészen odavan értük.

(A kutya mindjárt vakkant is néhányat.)

LAJOSBÁCSI Nézzenek oda, te bolhafészek! Hát hallol is a nagy bundád mögül?

ANNUS NÉNI Még hogy! Azt is hallja, ami még nincs is. Már a déli harangszó előtt egy fél perccel nekiáll ugatni, úgy követeli az ebédet. Tisztára, mint egy vekker! Most is azért olyan türelmetlen, mert a gyomrát félti.

LAJOS BÁCSI Még illet! El se hinném, ha nem maga mondja, Annuska! Na, elballagok lassacskán. Aztán ha kell valami a bótból vagy a gyógyszerútból, nekem is szólhat ám! Folyton gyüvök-megyek én itten, nem fáradság.

ANNUS NÉNI Köszönöm, Lajos. Ha a kisleányok nem érnek rá valamiért, meglehet, hogy majd szólok.

(Púder megint ugatni kezd.)

Megyek, mert nem hagy békibe ez a haspók! Isten áldja!

(Bemegy a házba Púderrel, Lajos bácsi megbiccenti a kalapját, elballag. Sötét.)

3. jelenet (a kollégiumi hálóban)

Julcsi, Linda, Szilvi és Bori is a hálóban vannak, kimerülten hevernek, ki az ágyon, ki a földön.

JULCSI Hány óra?

SZILVI Három óra öt. Van még teljes negyed óránk.

JULCSI Olyan Isten nincs, hogy én innen fel bírjak kelni.

LINDA Dettó.

SZILVI Pedig tanszoba előtt le akartam még a boltba is futni.

LINDA Ki ne ejtsd még egyszer ezt a szót a szájadon, mert hányok tőle.

JULCSI Dettó.

SZILVI Mi van, nem bírod a futást?

LINDA Se a futást, se a Tibi bácsit!

JULCSI Dettó.

LINDA Ez a Tibi bá' egy vadállat! Hogy lehet valakinek ennyire pokróc stílusa?!

SZILVI Mondja Linda, az ékesszólás bajnoka...

LINDA Kötözködsz, a büdös életbe? Már megint kötözködsz?

SZILVI *(békülékenyebben)* Dehogy. Ahhoz egy kicsit több energia kéne...

LINDA Ja, én se vagyok a topon.

JULCSI Az egy dolog, hogy Tibi bá'nál vért izzadunk, de hogy még ráadásul ennyit alázza is az embert! Ilyen a Sára néninél sose volt!

BORI Te beszélsz? Te megúszta annyival, hogy menjél csörgőlabdázni! De szegény Kati, neki azt mondta, ha nem zabálna annyit, nem lenne akkora... feneke.

LINDA Segge. Nem lenne akkora segge – hogy pontos legyen az idézet.

BORI Pláne. Mondjuk, te se jártál sokkal jobban.*(Lindának)*

LINDA Az eszetlen libára vagy a retardált csirkére gondolsz?

BORI Is-is.

SZILVI Jó, elég durvákat mond, az igaz, de hajt is mindenki, mint az őrült. Sára nénit, hiába volt annyira jó fej, nem vettük ilyen komolyan. És lehet, hogy éppen ez kell a bajnoki címhez.

LINDA Hogy naponta kétszer porig alázzanak? Hát lehet, hogy neked ez jó, de én nem vagyok mazochista. És még egy bűdös arany kedvéért se leszek az!

JULCSI A Dórinak biztos lenne erre is valami jó kis pszichodumája, amit az anyukájától szedett fel...

LINDA Hát persze, elkezdené mentegezni a Tibi bácsit, hogy nehéz gyerekkora volt, azér' lett ekkora tapló.

JULCSI Hátha lenne valami jó ötlete... Írok is neki!

SZILVI Íírsz? Úgy tudtam, hogy „öri-hari”, mert lelépett és cserbenhagyott! Vagy most mégse?

JULCSI Ja, de... persze... Most is ki vagyok rá bukva. És csak minden harmadik levelére válaszolok. Vagy másodikra... Attól függ, milyen kedvem van. De lehet, hogy most tényleg lenne valami jó ötlete...

- BORI Én a múltkor mondtam édsanyáéknak, hogy mi van, meg hogy a régi edzőm mennyire más volt, de azt mondták, még csak három hét telt el, majd megszokjuk. Hogy biztos mások a módszerei, meg hogy csak jót akar...
- JULCSI Hát én ezt sose fogom megszokni, az biztos. A hétvégén már én is majdnem kipakoltam otthon, de tudjátok, mi van... Nem akarom azt hallgatni, hogy nem ők küldtek ide, én akartam kosársulis lenni... de most már láthatom, hogy igazuk volt, és nem való ez nekem... Na nem! Akkor inkább lenyomok még 30 fekvőtámaszt.
- LINDA Mondjuk, én a fekvőtámaszaiddal nem annyira dicsekednék... mer' abba véletlenül sincs egyetlen egy szabályos se.
- JULCSI Tehetek én róla, hogy a fekvőtámaszhoz semmi tehetségem nincsen?
- LINDA Mer' ahhoz tehetség kell? Én meg azt hittem, hogy karizom.
- JULCSI Haha, de vicces valaki. Különben meg tök mindegy, milyen a fekvőtámaszom, akkor se fogok otthon kipakolni. Árulkodni nyolcadikba? Az nagyon gáz!
- BORI *(kicsit nyafogva, affektálva)* Szerintem az nem árulkodás, ha megmondjuk, hogy mi bajunk van. De ha nektek így jó!
- JULCSI Nem azt mondtam, hogy jó, hanem azt, hogy ne szaladjunk édsanyához meg édsapához.
- LINDA Ja. Hát nyolcadikasok lennénk, vagy nem? A bűdös életbe! Valami mást kéne kitalálnunk!
- BORI Hát csak tessék! Kíváncsian várom az ötleteket. *(Előveszi a manikűrkészletét és manikűrözni kezd.)*
- SZILVI Várjunk még egy kicsit. Pénteken kezdődik a bajnokság, nehogy már azért ússzon el az első meccsünk, mert minden mással foglalkozunk, csak azzal nem!

LINDA Ezt most a csapatkapitányok kézikönyvéből olvasod, vagy belőled jön? *(Mintha egy könyvből olvasná.)* A bajnokság mindenek felett!

(Megszólal a csengő)

JULCSI *(felpattan, lerúgja a tornacipőjét, a többiek is készülődni, öltözködni kezdenek)*
Erre most tényleg nincs idő, öt perc múlva tanszoba, és még át se öltöztünk! Ráérték vacsora után átharapni egymás torkát!

Sötét.

4. jelenet (a tanteremben)

Tanszoba. A négy lány és a három fiú ül a padokban, Julcsi Lindával, Karesz Robival egy padban, Julcsiék mögött. A Julcsi melletti padban ül Bence. Ki leckét ír, ki olvas, ki sugdolózik. Zoli bácsi sétálgat a tanteremben, időnként megáll, kibámul az ablakon, vagy leül a tanári asztalhoz és olvas, ilyenkor nagyobb zszizsegés.

BENCE *(Julcsihoz)* Kész a matekom. Szívesen odaadom...

(Karesz hátulról figyeli őket.)

JULCSI Kösz, de én is mindjárt végzek. Neked mennyi jött ki?

BENCE 724

JULCSI A francba. Nekem meg 427... Akkor mégis add ide!

(Bence odaadja a füzetét, összehajlanak fölötte, nem halljuk mit beszélnek.)

ROBI Figyeled, haver? Mindjárt a nyakába cuppan!

KARESZ Felőlem!

ROBI Mi van?! A múlt héten még ki akartad nyírni, mert ránézett a Julcsikádra!

KARESZ Az akkor volt. Most meg most van.

ROBI És mi lesz a fogadásunkkal?

KARESZ Hagyjál már! Tiszta hülyeség volt az is!

ROBI Hülyeség vagy nem hülyeség, fogadtunk! És ha...

ZOLI BÁCSI *(közelebb sétál a padokhoz)* Robikám, abbahagynátok végre?!

ROBI De Zoli bácsi, mi csak...

ZOLI BÁCSI Tudom, Robikám, tudom: kizárólag a leckéről társalogtok. De a tanszoba az tanszoba. Benne van a nevében is, tudod: tan... szoba.

ROBI De a Julcsiék bezzeg...

ZOLI BÁCSI A számból vetted ki a szót, édes fiam! Julcsi, ti is fejeztétek be!

JULCSI De Zoli bácsi, akkor honnan tudjuk, hogy kinek jó a matekleckéje és kinek nem? Mer' teljesen más jött ki.

ZOLI BÁCSI Onnan, hogy elvégzed az ellenőrzést, aztán ha nem stimmel, nekifutsz még egyszer. És ha még akkor se stimmel, szólsz nekem, és segítek. De ha mindenki egyszerre beszél, még az se tud tanulni, aki véletlenül akar. Már ha lenne ilyen elvetemült a 8. bében.

BORI Én például tanulnék, de már harmadszor olvasom a törileckét, mégse értem a Robiéktól.

LINDA Mér? Te eddig hangszigetelt szobában tanultál?

ROBI Ne kagylózzál, akkor majd megérted!

BORI Nem kagylózok! Egyáltalán nem érdekel, hogy mit beszéltek a Julcsról.

JULCSI Rólam? Na mesélj! Tökre kíváncsi lettem!

KARESZ Egyáltalán nem is rólad. Nehogy azt hidd már, hogy körülötted forog a világ!

BORI Pedig de, meg valami fogadásról... meg az én drágalátos öcsémről...

BENCE Na, kezd izgalmas lenni!

ROBI Te Bori! Lehet, hogy Körmenden szokás volt hallgatózni meg szétkürtölni, amit hallottál, de itt rohadtul nem az!

BORI Az nem hallgatózás, hogy jó a fülem!

ZOLI BÁCSI Most már aztán elég! Öt perc múlva ellenőrzöm a matek házikat, addig mindenki legyen kész!

Pár másodperc csönd, aztán kívülről mentő szirénája és kutyaugatás hallatszik, amire megint mindenki zizegni-mozogni, sugdolózni kezd.

ZOLI BÁCSI Mondom, öt perc múlva ellenőrzés! Sőt, már csak négy! A mentősök teszik a dolgukat, ti meg a magatokét. Értve vagyok?

(Sötét.)

5. jelenet (a kollégiumban)

(A kollégiumi színpadrész előtt Lajos bácsi meccset hallgat a Szokol rádióján. Jön Julcsi és Linda, mire izgatottan feléjük indul, még a rádiót is lezárja.)

LAJOS BÁCSI Kislejányok! Hallottátok má', hogy mi történt? Az Annus nénit elvitte a mentő!

LINDA Micsoda?

JULCSI De mért? Hallottuk, hogy szirénáznak, de azt hittem, az iskolába jöttek valakiért...

LAJOS BÁCSI A szíve lehet szegénynek... Hiába, nem mai gyerek má' velem együtt... A postás Marika ment hozzá, még az a szerencse... aztán látta, hogy valami nagyon nincsen

rendbe', mer' hiába csöngetett, nem jött ki elejbe, pedig nyugdíjkor nem megy sehová, az biztos, meg isze különben se nagyon tud a rossz lábáva... Meg az a loncsos kutyája, a Vaker...

JULCSI Púder!

LAJOS BÁCSI Azt mondom én is, szóval a Bruder is olyan kétségbeesett-formán ugatározott.

JULCSI Púder. De tessék már mondani, Lajos bácsi, hogy mi történt Annus nénivel, mert nem bírom idegekkel!

LAJOS BÁCSI Hát azt mondom, nem? Púder, te kis fityfiritty! Szóval a Marika látta, hogy be van zárva az ajtó, de bévül rajta a kulcs, aztán hiába zörömbölt, az Annus néni csak nem jött ki.

LINDA És akkor feltörték az ajtót?

LAJOS BÁCSI Ne vágjál már a szavamba, te lány, mer' már azt se tudom, hol tartottam! Szóval a Marika beszólt a hivatalba, meg telefonált a mentőknek is, aztán valahogy kinyitották az ajtót.

JULCSI És? Hol volt?

LAJOS BÁCSI Hát hun lett vóna?! Az ágyába! Csak annyira elgyöngült szegény, hogy nem tudott kikelni belüle, hiába hallotta a zörömbölést. Szóval én aszondom, a szíve lehet, hiába, benne van a korba, hetven fele, de nem biztos, mer a Mariska nővére volt egyidős az én Pista bátyámmal, és akkor az...*(magában számol)*

JULCSI És melyik kórházba vitték, azt nem tetszik tudni?

LAJOS BÁCSI Melyikbe, melyikbe, hát az egerszegibe. A Pista bátyámat is...

LINDA Akkor pénteken meg tudjuk látogatni!

JULCSI Az még két teljes nap! Addig szétvet az ideg!

LINDA És mi lesz Púderrel? Ki fogja etetni?

JULCSI Hát mi, ez csak természetes! Gyere, kérjünk a konyhán valami maradékot!

LAJOS BÁCSI *(A zsebébe nyúl, elővesz egy szalvétába csomagolt valamit.)* Na, kislejányok, itt ez a kis szalonnahéj, vigyétek el neki! Nekem má' nem bírnya az ilyet a fogam, pedig de szerettem rágicsálni!

(A lányok elveszik tőle, elfutnak, Lajos bácsi lassan ballag kifelé.)

/LAJOS BÁCSI/ Hát, remélem, helyrerázzák még egy kicsinykét. Mer' jó asszony, végtelen egy rendes asszony.

(Sötét)

6. jelenet

(Julcsi Annus néni háza előtt, a kispadon ül, hol az ölében lévő laptopon ír, hol Púderrel játszik)

JULCSI Szia Dóri! Gyorsan írok, hogy ne aggódjál annyira. Kiderült, hogy Annus néninek tüdőgyulladásra van, de már javul, pénteken voltunk nála a kórházban, és...

(Púder ugat.)

Mindjárt... és még elég gyenge, de a láza lejjebb ment szerencsére. Ami a többiekkel illeti, már nincsenek ilyen jó híreim... Te Dóri, gondolod, hogy tényleg üldözési mániám van? Hogy csak képzelem, hogy a Karesz menekül előlem, a Bori utálatoskodik velem, a Zoli bácsi meg pikkel rám?

(Púder ugat.)

Lécci, Púder, lécci, még egy percig hagyjál békén! Pedig hogy vártam a nyolcadikat! Aztán tessék, sokkal rosszabb, mint a hetedik volt! Mért nem lehet úgy minden,

mint tavaly? Egy normális edzővel, egy normális Karesszal, ésfőlegéselsősorban a legjobb barátnőmmel?!

Bejön Karesz.

KARESZ Mi van velem?

JULCSI *(ijedten becsapja a laptopot)* Ki beszélt itt rólad?

KARESZ Biztos a Púder...

JULCSI Nem azt írtam, vagyis mondtam... vagyis írtam... mondtam... hogy Karesz, hanem hogy... hogy... ha lesz. Egy normális edzővel, ha lesz! De nincs.

KARESZ Aha. Hát ez a Tibi bá tényleg nem semmi, az tuti, de azért kár ennyit arénázni. Megnyertétek az első meccseteket, nem?

JULCSI De nem azért, mer' leordította a fejünket!

KARESZ Mondjuk, egész jól játszottatok... Néha még te is! Az a hárompontos, na, az nagyon ott volt!

JULCSI Hát... köszi. Figyelj... Már akartam mondani, hogy a nyáron az nem úgy volt, ahogy látszott... Hogy mi a Bencével... Az csak véletlenül...

KARESZ Ja, hogy véletlenül andalogtatok kézen fogva... Aha!

JULCSI Pedig de! Mer' én elbotlottam valamiben, és csak azért... hogy segítsen...

KARESZ Hát ez baromi hihetően hangzik.

JULCSI Attól még ez az igazság!

KARESZ Tegyük fel... mondom, csak tegyük fel, hogy el is hiszem...

JULCSI *(bizonytalanul)* Én a helyedben elhinném... Jó, hát nem biztos... De legalább megpróbálnám!

KARESZ Majd ha nekem is elmentek otthonról, akkor esetleg.

JULCSI Pedig nem ártana... Mer' a Bencével tényleg semmi komoly... csak beszélgettünk...

Bejön Bence, kezében valami kutyanak való konzervdobozzal.

BENCE Helló! Ezt otthonról hoztam, a mienknek ez a kedvence. Már ha a dobozát meglátja, attól oda van meg vissza. Mondjuk ő vizsla ... de az szerintem mindegy.

JULCSI Köszí, rendes vagy, hogy nem felejtetted el.

BENCE Megbeszéltük, nem? *(Felbontja a dobozt, eteti a kutyát.)* Na, mit szólsz hozzá, kishaver? Annus néni biztos jobbat főz, de azért ez se kutya! Ja, a kutya az te vagy, nem igaz?

KARESZ *(dühösen)* Marha.

BENCE Mi van?!

KARESZ Nem kutya, marha. Rá van írva. *(mutat a dobozra)*

BENCE Haha...

KARESZ Na, én már itt se vagyok!

JULCSI Most meg hova rohansz? *(az órájára néz)* Még van fél óra a kimenőből.

KARESZ Közöd?

JULCSI De még nem is mondtam, hogy van egy ötletem... hogy Púder ne legyen egyedül... mert minden este úgy vonyít, hogy rossz hallgatni...

BENCE Tényleg, ő volt az a sziréna tegnap este?

JULCSI Te is hallottad?

BENCE Ki nem?

KARESZ Én például. De ezt majd a Bencével megbeszélitek, mint a kutyakaját... Akarom mondani, a marhát! *(kimegy)*

BENCE Ez milyen ideges valamiért! Szerinted?

JULCSI *(ránt egyet a vállán)* Ne is törődj vele!

BENCE Jó, hát nekem aztán tök mindegy. Te figyelj! Nem megyünk el pénteken moziba? Van az a jó kis...

JULCSI Ki nem állhatom a pszicho-thrillereket!

BENCE Honnan tudtad?

JULCSI Hatodik érzék. Különben meg be kell mennem a kórházba, Annus nénihez, aztán haza. Szóval nincs rá időm, bocs.

BENCE Te tudod...

JULCSI De addig még ki kell találni valamit, mi legyen Púderrel...
(sötét)

7. jelenet

(Az öltözőben. Kintről a meccs végét jelző sípszó hallatszik, az ilyenkor szokásos egyéb zajokkal. A lányok vert seregként bevánszorognak, leülnek a kispadra, hallgatnak. Beviharzik Tibi bácsi.)

TIBI BÁCSI Köszönöm szépen! Naggyon szépen köszönöm. Ég a pofám miattatok! ... Ilyen ostoba tyúkokat még nem láttam! Képtelenek vagytok felfogni, amit mondok? Hogy védekeztek, könyörgöm? Sánta vízilovak! Két ballábas, göthös bagázs! És hová szórtátok a labdákat? A szertárba? Vagy a csillagos égbe? Mégis, mit képzeltetek, hogy lesz ebből bajnoki cím? Még dobogó se! Ja, de! A kiesők között! Ezt a szégyent! Bori, te megismered előlről is az emberedet, vagy csak a hátát láttad egész idő alatt? Úgy vonszolod magad, mint egy döglött tehen!

BORI De én...

TIBI BÁCSI Ki kérdezett? Szilvi, szerinted ilyen egy csapatkapitány?
Az elfekvőben! Túlzás! Még azok is lefutnának.

SZILVI Azért...

TIBI BÁCSI Befogod?! Csak azt tudnám, hogy lett belőled cs.k.!

LINDA Hát azt én is szeretném tudni!

TIBI BÁCSI Én a helyedben erősen kussolnék! Szórod a büntetőket,
mint paraszt a magot!

JULCSI De hát csak egyet hagyott ki, hármat meg bedobott!

TIBI BÁCSI Csaaaaak? Mi az, hogy csak? Arról még nem tetszettek
hallani, hogy a kosárlabdát pontra játsszák? És hogy egy
is elég a vereséghez? Na, nem mintha eggyel kaptatok
volna ki, de nem ám!

LINDA Kettővel...

TIBI BÁCSI De kettővel ám! Legközelebb négygel, aztán meg nyolc-
cal! De majd megtanítom én nektek, mi a magyarok iste-
ne! Majd meglátjátok! *(magának)* Elbántam én már kemé-
nyebb fiúkkal is! Nem képzelitek, hogy pár taknyos csitri
kifog rajtam?! *(lányoknak)* Mostantól vége a babazsúrnak!
Kemény idők jönnek!

Kiviharzik, közben ordít: Az a bajotok, hogy nincs tökötok!

(A lányok némán ülnek, sötét.)

8. jelenet

(Az osztályteremben vagyunk. Diri bácsi történelemórát tart. Julcsi ábrándozik, nem figyel. Bence próbálja felhívni magára a lány figyelmét, papírgalacsinnal dobálja stb., de sikertelenül. Karezs figyel őköt.)

DIRI BÁCSI Erről már tanultunk, nem igaz? Ki emlékszik rá, honnan
származik ez a gyönyörű szó és mit jelent?

Bori és Szilvi jelentkeznek.

DIRI BÁCSI Na, még valaki? ... Senki többet harmadszor? Mondjad, Borikám!

BORI Görög szó, Igazgató bácsi, és azt jelenti, hogy a nép hatalma. Démosz. Az a nép.

DIRI BÁCSI Gyönyörű... És mi lehet ennek az ellentéte?

Bori és Szilvi megint jelentkeznek.

DIRI BÁCSI Kivételesen valaki más? ... Julcsi?

Julcsi meg se hallja, Lindának kell megböknöni, akkor észbe kap, feláll.

DIRI BÁCSI No, Julcsi, mire gondolsz?

ROBI Inkább azt tessenék tőle kérdezni, hogy kire, arra tuti tudja a választ!

DIRI BÁCSI Belátom, kislányom, hogy sokkal érdekesebb mészni valód is lehet, mint a történelem, de nem ártana, ha figyelnél egy kicsit.

Julcsi kétségbeesetten nézeget körbe, hogy valaki segítsen. Bence és Karesz sügni próbálnak neki.

BENCE, KARESZ Dik-ta-tú-ra.

DIRI BÁCSI Idáig hallom ám! Nem vagyok egy mai gyerek, de a fülem, az egészen prima.

JULCSI *(bizonytalanul)* Diktatúra?

DIRI BÁCSI Úgy ám, diktatúra. A te füled is teljesen rendben van, hálistennek. És honnan származik ez a szó?

JULCSI Abból, hogy diktál? Mer' az is azt jelenti, hogy valaki megmondja a másiknak, hogy mit csináljon, aztán megszáj neki. Nem?

DIRI BÁCSI Eltaláltad. A latin dictare szóból. Mondják úgy is, hogy parancsuralom. A diktatúra lehet puha vagy totális. Erre ki tudna példát mondani?

LINDA Például a Tibi bácsié, az egy totális diktatúra.

A fiúk nevetnek.

DIRI BÁCSI Jó poén volt Linda, de én komolyan kérdeztem.

LINDA Én is komolyan mondtam, Diri bácsi, akarom mondani, Igazgató bácsi. Egy edző, az ugye alapból diktál, szóval, ha úgy vesszük, diktátor, de a Sára néni, az egy nagyon puha, kedves diktátor volt, a Tibi bácsi meg egy bü... nagyon nem kedves, totális diktátor!

DIRI BÁCSI Azért ne essünk túlzásokba. Tibi bácsi biztosan sokkal szigorúbb, mint Sára néni, és biztos mások a módszerei is, de csak azt akarja, hogy még jobbak legyetek, mint tavalý.

SZILVI Hogy mi legyünk a bajnokok! Én is ezt mondom mindig, meg hogy majd hozzászokunk a módszereihez, de azért nem könnyű, az biztos.

LINDA Hát szokjál hozzá te, ha annyira akarsz, de én nem kérek belőle!

ROBI A Laci bácsi is nagyon szigorú, de mi azért nem nyafogunk!

LINDA Nyafog ám a...! Cserélnénk csak egy hétre, majd megtudnátok!

JULCSI Tényleg, Igazgató bácsi, nem cserélhetnénk el őket?

DIRI BÁCSI Gyerekek, gyerekek! Hát ki látott már ilyet! Tanóra van, ha nem tűnt volna fel! És mi most a II. világháború előzményeiről beszélünk, nem a kapornaki kosarasokról! Nem beszélve arról, hogy egy edző nem babaruha, akit csak úgy cserélgetünk ide-oda! Mindenki előveszi a füzetét, és már diktálom is a vázlatot! Megértettük egymást?

Kisebb morgolódás, mozgolódás, aztán mindenki előveszi a füzetét.

LINDA *(Julcsinak)* Pedig előbb-utóbb ebből is háború lesz, majd meglátja!

(Sötét.)

9. jelenet

(Julcsi és Julcsi anyukája a kollégiumban. Julcsi süteményt eszik egy dobozból, az anyukája rendezget körülötte. Ruhákat hajtogat, vagy az ágyat igazítja.)

JULCSI Még ezt az egyet... aztán tényleg befejezem...

JULCSI ANYUKÁJA Kettővel ezelőtt is ezt mondtad. *(nevet)* Csak meg ne ártson így hirtelen.

JULCSI *(tele szájjal)* A Zala kocka? Nekem? Az ki van zárva... Na, ezt a hármat már tényleg meghagyom a többieknek.

JULCSI ANYUKÁJA Hol a másik melegítőd? Kimosom azt is.

JULCSI *(keresgéli az ágy alatt, a takaró alatt, sporttáskában stb.)* Itt nincs... várjál csak... itt se... ez az... ja, nem...hát ezt most...megvan!

JULCSI ANYUKÁJA *(összehajtogatja, elteszi)*

JULCSI A Dóri is mindig ezt csinálta.

JULCSI ANYUKÁJA Mit?

JULCSI Összehajtogatta a szennyest. Sose értettem, hogy mi-nek.

JULCSI ANYUKÁJA Kisebb helyen elfér.

JULCSI Szerintem meg akkor foglalja a legkisebb helyet, ha így jól összenyomorgatom. *(fog egy pólót és gombócba gyűri)* Tudományos tény. Mer' akkor nem szorul közé levegő.

JULCSI ANYUKÁJA (*mosolyogva*) Szerintem meg az a tudományos tény, hogy az én Julcsimnál nincs rendetlenebb leányzó az egész kollégiumban!

JULCSI Fogadjunk? Látnád csak a Linda szekrényét! Káosz az ősrobbanás után. Pedig neki fele annyi cucca sincs, mint nekem.

JULCSI ANYUKÁJA Tényleg, hogy van az anyukája?

JULCSI Asszem, egész jól. És kapott valami otthoni munkát: ruhákat köt vagy horgol, vagy hímez? Azért furá lehet... Valaki másnak a veséjével élni... De most már a Linda is teljesen más, mint tavaly. Mondjuk, nem csodálom, hogy olyan idegbeteg volt, és hogy még meg is szökött. Ha nektek valami bajotok lenne, én se bírnék magammal...

JULCSI ANYUKÁJA (*megsimogatja Julcsi haját*) Hát még én, ha nektek... És most már a Szilvivel se veszekednek?

JULCSI Na ná, hogy de! Jó, az idén még nem tépték meg egymást, de azért kebelbarátnők sose lesznek! De legalább a Tibi bácsit együtt utálják. Utáljuk.

JULCSI ANYUKÁJA (*kétkedve*) Tényleg annyira kiállhatatlan? Nem lehet, hogy csak a Sára néni után? Hogy mégiscsak férfiedző, ugye, máshogy szól hozzátok, meg hajtósabb, szigorúbb.

JULCSI (*felháborodottan*) Pont, mint a Bori anyukája, meg a Diri bácsi! Ezért is nem mondtam eddig, mert tudtam, hogy ez lesz! Meg hogy akkor majd azt hiszitek, hogy nektek volt igazatok, hogy nem való nekem a kollégium... Pedig igenis, hogy való, nagyon is való... csak ez a Tibi bácsi, ez nem való ide. Mer' ez egy... egy... tuskó! Egy... egy... görény!

JULCSI ANYUKÁJA Hogy beszélsz, kislányom?

JULCSI Én hogy beszélek? Ő hogy beszél! Ha hallanád!

JULCSI ANYUKÁJA Ilyeneket biztos nem mond!

JULCSI Még sokkal ilyenebbeket. Hogy például... göthös bagázs... ostoba tyúkok... döglött tehének... meg hogy a Katinak nagy a segge... Meg hogy az a bajunk, hogy nincsen tökünk. És még ahogy mondja! Na, az az igazán durva!

JULCSI ANYUKÁJA Julcsikám, szerintem egy kicsit túldimenzionálsz, nem? És egyébként nem mi akartuk, hogy ide gyere, te voltál annyira oda, hogy már nagylány vagy, és önállóan...

JULCSI Mindig csak ezzel jössz, anya, mindig! Hogy te előre megmondtad! Nem akarok hazamenni, és igenis, elég nagy vagyok már ahhoz, hogy kollégista legyek, meg önálló, meg minden!

JULCSI ANYUKÁJA Persze csak neked lehet igazad. Csak neked, senki másnak! Majd akkor hiszem el, hogy felnőtél, ha képes leszel másokat is meghallgatni!

JULCSI *(morog)* Mer' te meg nagyon meghallgattál engem!

(Linda benéz a szobába, a kezében labda.)

LINDA Csókolom, Ági néni! Julcsi, gyere már, elkészünk, és nyomhatod a fekvőket!

JULCSI ANYUKÁJA *(induláshoz készülődik)* Jaj, kislányom! Olyan ritkán találkozunk, legalább akkor ne veszekedjünk! Neked se könnyű, tudom, a kamaszkor, meg a hormonok... de hidd el, mi tényleg csak a javadat... azt a pulóvert meg majd hozd haza a hétvégén, megvarrom a nyakát...

JULCSI Jó, hát én se így terveztem... És köszi a sütit... meg hogy jöttél... pénteken találkozunk!

(Julcsi anyukája is, és a lányok is elindulnak, ellenkező irányba. Sötét.)

10.jelenet

(A kollégiumban. Lajos bácsi álldogál, zsebrádiót hallgat. Julcsi és Linda jönnek. Lajos bácsi lekapcsolja a rádiót, eléjük cammog.)

LAJOS BÁCSI Nem jöhet még, kislejányok. Megüzente a komaasszonyom onokájával, a Terikével. Újra belázasodott. Csak nehogy úgy legyen, ahogy szegény jó feleségem szokta mondani, isten nyugosztalja, hogy ebbe a korba má' egy tüdőgyulladás...

JULCSI De mit mondtak, meddig kell még bent lennie?

LAJOS BÁCSI A húgának a nászasszonya is...

LINDA Az most mindegy!

LAJOS BÁCSI Dehogy mindegy, te fityfiritty! Hát neki is ippeg ilyen...

JULCSI De Lajos bácsi, tessék már mondani! Súlyos?

LAJOS BÁCSI Hát azt mondom, nem? Hogy ebbe a korba má...

LINDA Ne tessék már vészvarjúskodni! Az én nagyim egy tízes-sel több, aztán simán ráver a legjobb kapálógépre!

LAJOS BÁCSI Vészvarjúskodniiii! A szemtelen fehérnépje! Hát nem-e aggódok itt azér' a kedves jó asszonyér'?! Hát nem azé' kérdem meg mindennap a komasszonyom onokáját, a Terikét? Mer' az ott dógozik a kettes belen. Nem azér' viszem mindig a Vakernak a szalonnahéjat? Mer' mindig afelől kérdezelődik a Terikétől, hogy megvan-e, meg

nem ré-e utána? Pedig ha tudná, hogy nem ám, hogy csak ré, de úgy tutul, hogy a fülem szakad belejje! Asztá még én vészvarjúskodok! Na, mars a tanszobába, de gyorsan!

(Dühösen hátrat fordít, bekapcsolja a rádiót. A távolból keserves kutyavonítás hallatszik, Julcsi és Linda jelentőségteljesen egymásra néznek. Sötét.)

11. jelenet

(Félhomály. Julcsi és Linda kifelé settenkednek a kollégiumból. Lajos bácsi a kollégiumi térben, a színpadnak háttal rejtvényt fejt vagy rádiót hallgat. Sikerül kijutniuk.)

LINDA Huh! Na, végre! Most már csak az a kérdés, hogy fogunk visszajutni!

JULCSI Hát ezen az ajtón nem, az biztos!

LINDA Mer'?

JULCSI Mer' amilyen hülyék vagyunk, elfelejtettük, hogy nyolc után bekapcsolják az elektromos zárat. De esetleg csöngethetünk a Lajos bácnak, hogy bocsi, most jövünk a szökecsből, és még hoztunk is valakit.

LINDA A bűdös életbe, ezt megszívtuk!

JULCSI Meg...

LINDA És pont a Zoli bácsi az ügyeletes...

JULCSI Pont...

LINDA Mintha direkt vele akarnánk kibaltázni...

JULCSI Pedig nem is... Aztán majd megint dadogni fog idegességében, mint tavaly, emlékszel?

LINDA Ja. Bár nem dadogott, asszem, csak a nevedet ismételte. Hallgass, Julcsi! Elvesztem a türelmemet, Julcsi!

Most már aztán elég legyen, Julcsi! Hallod, Julcsi? De most inkább azon agyaljunk, hogy mi hogy jutunk vissza, mer' különben én fogok dadogni az idegtől. Vagy a hidegtől, ha hajnalig itt szobrozunk.

JULCSI Van az a mondás, tudod: ha kirakják az ajtón, visszajön az ablakon!

LINDA Ezek vagyunk mi?

JULCSI Naná!

LINDA És vasreszelő is van nálad? Bár mintha azzal kifelé szokták volna reszelni a rácsot.

JULCSI Haha! Az egyik oldalsó ablakon nincs rács, nem tudtad?

LINDA De az baromi magasan van!

(Panaszos kutyavonítás.)

JULCSI Majd csak lesz valahogy.

(Annus néni házához mennek, Púder örül nekik, Julcsi felnyalábolja, viszik a kollégiumhoz.)

JULCSI Atyaég, de nehéz!

LINDA Amennyit eszik, nem is csodálom. Na, add ide egy kicsit! *(átveszi)* Gyere, te sózsák, te! De most már aztán csendben legyél, mer' a Lajos bácsi nagyot hall, de nem annyira! Gondolod, hogy reggelig kussba lesz az ágy alatt?

JULCSI Szerintem örül, hogy végre nincs egyedül, úgyhogy tuti felfüggeszti a vonyítást. Hát már most is majd kiugrik a bőréből!

LINDA Meg az ölemből. Nyughass már egy kicsit, te!

(Megállnak, nézegetnek felfelé, az ablak irányába.)

JULCSI Magas.

LINDA Nagyon magas.

JULCSI Menj előre, segítek, aztán majd valahogy beadom a Pú-
dert.

*(Kicsit szerencsétlenkednek, Julcsi bakot tart, Linda nagy nehezen felmászik, - és csak jel-
zészerűen vagy ténylegesen, díszlettől függ - beugrik az ablakon. Addig Púder a lábuknál
vakkantgat.)*

LINDA Adhatod.

*(Julcsi megpróbálja felemelni Púdert, nem megy. Linda megpróbál mélyen kihajolni/lehajolni
érte, nem megy. További szerencsétlenkedés.)*

LINDA Várj egy percet, hívok még valakit!

*(Julcsi addig a kutyával játszik, miközben idegesen nézeget az ablak felé. Linda Karesszal
jön vissza.)*

JULCSI Jobb ötleted nem volt?

KARESZ Ezt rám érted? Mert akkor már itt se vagyok!

LINDA Most öt percig ne arénázzatok, jó? Itt van ez a szeren-
csétlen kutya, hozzuk már be vagy vigyük vissza vagy
csináljunk vele valamit, mielőtt Zoli bácsi...

JULCSI Ne is emlegesd! A cél szentesíti az eszközt, vagy mife-
ne! Én nem bírom felemelni, Karesz, úgyhogy ki kellene
jönnöd.

KARESZ Tényleg?

JULCSI Na, lécci.

*(Karesz kiugrik, majd viszonylag könnyedén felemeli a kutyát, és éppen be akarja adni az
ablakon. Nem veszik észre, hogy Zoli bácsi és Lajos bácsi közben csendben kívülről mögé-
jük lopóznak. Lajos bácsi vezeti Zoli bácsit, néma pantomimmel.)*

ZOLI BÁCSI Üdvözlöm a tisztelt társaságot!

(Mindenki rémulten jobbra-balra ugrik, Karesz leejti a kutyát, az felvonyít.)

Levegőzünk, levegőzünk? És közben súlyemelő gyakor-
latokat végzünk? Egy kutyával?

JULCSI De Zoli bácsi, az úgy...

ZOLI BÁCSI Te most hallgass, Julcsi, mert tényleg elvesztem a türelmemet, Julcsi. Mert ebben a kollégiumban laknak vagy hatvanan, Julcsi...

JULCSI Ötvennyolcan...

ZOLI BÁCSI ... de nekem az ötvenhéttel nincs annyi bajom, Julcsi, mint veled, Julcsi. Úgyhogy mars, befelé, mind a ketten, egy hangot se halljak, Julcsi!

Púder nekiáll vonyítani.

JULCSI Tetszik hallani, Zoli bácsi? Hát erről beszélünk. Hogy van az a törvény, hogy nem lehet az állatokat kínozni, ez a szerencsétlen Púder meg kínozva van. A magánytól. És mi csak segíteni...

KARESZ A Julcsiék tényleg csak segíteni akartak. Mert embertelen, ahogy vonyít ez a szegény Púder, Zoli bácsi, de tényleg.

LINDA Meg hogy az Annus néni is annyira aggódik érte.

LAJOS BÁCSI No, ez igaz. Mindig mondja a komasszonyom onokájának, a Terikének a kettős belen, mer' hogy ottan van, hogy csak ezzel a Vakerral ne legyen semmi baj, mer' neki csak ez van, mer a lánya Kisvárdán vagy Nagyváradon vagy hol, évente, ha egyszer láttya...

JULCSI Tetszik hallani, Zoli bácsi?!

ZOLI BÁCSI És akkor az a megoldás, Julcsi, hogy kiszökdösünk, Julcsi? Engem meg a frász kerülget, Julcsi, hogy már megint hol vannak a tanítványaim? És hogy van az, hogy a többi ötvenvalahánynak nincsenek ilyen ötletei, mindig csak neked, Julcsi?

JULCSI Én nem tudom, Zoli bácsi, csak úgy jönnek...

LAJOS BÁCSI Hát piszkosul tud vonyítani, ez a Vaker, az már egyszer biztos. Úhhogy lenne nekem egy ajánlatom, csak az Annuska kedviért, hogy ne rágja az ideg a kutyája miatt ott

a kórházban. Hogy ellehetne velem iccakánként a portásfülkében, amíg az Annuska haza nem gyön.

ZOLI BÁCSI Na, ez nem is egy rossz ötlet, Lajos bácsi, csak hát a házirend meg az ÁNTSZ...

JULCSI De van az úgy, hogy kivételt kell tenni, nem igaz, Zoli bácsi?

LINDA Mert az erősíti a szabályt, tetszik tudni.

KARESZ Mint a matekban, a... most nem jut eszembe milyen tételnél.

ZOLI BÁCSI Na, jó, ma éjjelre maradjon Lajos bánál, aztán holnap majd beszélek az igazgató úrral. De most sipirc aludni, és reggelig egy hangot se, hallod, Julcsi?!

JULCSI Ígérem, meg se szólalok... csak, ha nagyon muszáj.

Sötét.

12. jelenet

Kintről kosármeccs zajai: sípszó, biztatás (A oldal: Hajrá! B oldal: Kapornak! ... Kapanyél! Kapanyél! ... Vas megye, Vas megye, országunknak szégyene stb.), kerepelés stb. Időnként begurul a labda a színpadra, valamelyik lány befut utána, majd kirohan vele. Lefújják a mérkőzést, ováció, a lányok boldogan berohannak, isznak, törülköznek, zsiszsegnek a kispad körül.

SZILVI Igen, igen, igen! Megcsináltuk! Még soha, de soha nem vertük meg a Körmendet!

BORI Mer' az egy jó csapat, még ha már nem is ott játszom. Azt azért ismerjük el! Az egy jó csapat!

LINDA, JULCSI és SZILVI *egyszerre* De nem jobb nálunk! *(összeütik a tenyerüket)*

LINDA Hú, ez aztán szoros volt!

JULCSI Főleg a vége! Még sose drukkoltam ennyire, hogy fújják már le.

LINDA Ja, én is aszítottam, hogy a bűdös életbe se lesz már vége.

SZILVI Hát nekem is 200 volt a vérnyomásom, az biztos! Főleg a Bori büntetője előtt.

BORI Most mért? A múltkor is 10-ből 8-at bedobtam, nem?

SZILVI De kettőt meg nem! Na, mindegy, a fő, hogy most beszédültek. És nyertünk! Azt felfogtátok, hogy most már csak egy ponttal vagyunk lemaradva az első helytől?

BORI Mondjuk én fel. Nem kell hozzá nagy matekosnak lenni.

JULCSI Jaj, Bori! Nem tudnál most az egyszer egy kicsit lelkesedni? Nyertünk! És még bajnokok is lehetünk!

BORI De én már a Körmenddel voltam...

JULCSI, LINDA, SZILVI *(ahogy őket biztathatták a meccsen, egyszerre ordítják):*
Hajrá, Kapornak! Kapanyél! Kapanyél!

LINDA Lányok, ma este ünneplünk!

Bejön Tibi bácsi.

TIBI BÁCSI És ugyan mit, ha szabad kérdezni? Mert én nem látok itt semmi ünnepelnivalót.

LINDA De hát nyertünk!

TIBI BÁCSI És? Éééés? Akkor már minden rendben van? Mert nyertünk egyetlen pontocskával? Egy alig látható légyiszokkal? Hát mit képzeltetek ti, ez olyan nagy dicsőség?

JULCSI De hát ez mégiscsak...

TIBI BÁCSI Mi mégiscsak?

JULCSI Szóval, hogy nyertünk... És most egész jól állunk...

TIBI BÁCSI Egész jól? Ha a következő meccsen is úgy mozogtok, mint egy háromnapos vízi hulla, és úgy szórjátok mellé a kosarakat, mint most, nem lesz még egyszer ilyen szerencsétek! És akkor oda még a második hely is, nem hogy az első!

LINDA Szerintem meg egész jól összekaptuk magunkat...

TIBI BÁCSI Kuss legyen! Hát mit gondoltok, ki vagyok én! Taknyosok, és még nekiállnak velem vitatkozni! Kiköpöm a tüdőmet, úgy ordítok, hogy védekezzenek már, az isten szerelmére! De csak sétafikáltok a pályán, mintha korzóznátok! Fakezú idióták! Engem meg kerülget a szívbaj, meg a vérnyomás! Mert véletlenül nyertek egy nyavalyás ponttal, már azt hiszik, minden a legnagyobb rendben van! Talán még meg is kéne, hogy dicsérjem a tisztelt társaságot? Ahhoz egy kicsit tényleg össze kellene, hogy kapjátok magatokat! Mert így a büdös életben nem lesztek bajnokok!

(Kiviharzik, a lányok letörten ülnek és bámulnak maguk elé.)

LINDA Még a szövegemet is lenyúlta! A büdös életbe!

SZILVI Ez azért már tényleg túlzás!

LINDA Tényleg? Eddig azt mondtad, hogy ez kell nekünk!

SZILVI Azért nem pont erre gondoltam...

BORI A körmendi edzőnk, a Gyuszi bá', hát az egy cuki. Láttátok, hogy odajött hozzám a meccs előtt?

SZILVI Persze, hogy láttuk. De ha nem láttuk volna, akkor is most mondod másodszer!

LINDA Nem tudom, mit szólna ehhez a dumához Dirí bá, vagy Zoli bá, vagy bárki a tanári karból...

SZILVI Hát azt nem is fogod megtudni, mer' előttük nem fog így ordibálni...

BORI Én már kétszer mondtam Dirí bának is, meg Zoli bának is, hogy Kőrmenden azért nem így volt, meg hogy a Tibi bá milyen, de azt mondták, hogy biztos csak mások a módszerei, meg hogy a javunkat akarja. Hát köszike.

JULCSI Hé, csajok! Van egy ötletem!

SZILVI Abból nálad sosincs hiány.

JULCSI De most tényleg!

LINDA Essünk túl rajta!

JULCSI Egyszerű! Szilvi azt mondta, hogy Dirí báék sose fogják hallani ezt az óbégatást! Hát majd teszünk róla, hogy hallják!

LINDA Rájuk fogunk egy vízi pisztolyt, hogy tessenek már jönni és hallgatózni az ajtó mögött?

JULCSI Juj, de vicces valaki! Felvesszük telefonnal!

LINDA Hú, mekkora ötlet, én benne vagyok!

SZILVI Azt fogják hinni, hogy én találtam ki, mert én vagyok a cs.k... És különben is, szigorúan tilos telefont bevinni az edzésre.

LINDA Szilvike, ezen majd valahogy túltesszük magunkat.

BORI Hát, nem tudom... Tonképpen tetszik... de nem lehet, hogy ez ilyen bűncselekmény? Meg kéne kérdezni a nagybátyámat, ügyvéd.

JULCSI Bűncselekmény? Hát nem lőjük le, könyörgöm... Jó, én is eléggé kiakadnék, ha valaki felvinné, amit a Lindával beszélünk...

LINDA De mi nem is oltunk le így senkit, a bűdös életbe! És ha senki se hisz nekünk, se a Diri bá, se a szüleink, akkor mi a jó fenét tudunk még csinálni?

SZILVI Mondjuk ez igaz.

JULCSI Várjunk csak, várjunk csak! Ti egyetértettetek valaminben? Akkor ezt meg is beszéltük!

BORI A kérdés már csak az, hogy kinek a telefonjával?

Julcsi, Szilvi és Linda egyszerre rámutatnak Borira:

JULCSI Ja, hát ez nem kérdés: a tied a legjobb!
Sötét.

13. jelenet

(Annus néni háza előtt. Annus néni a kispadon ül, mellette Púder. Julcsi és Linda tüsténkednek körülötte: söpörnek vagy szőnyeget ráznak.)

ANNUS NÉNI Nem tágít a lábamtól egy lépést se. Egyszerűen nem lehet bírni vele. Ha kint hagyom, kaparja az ajtót, meg nyüszít. Ha beengedem, mintha rugóból lenne, úgy ugrik a nyakamba, majd feldönt örömeiben.

JULCSI Ne tessék csodálkozni! Az egész környéket megbolondította a nyüszítésével, amíg nem tetszett itthon lenni.

ANNUS NÉNI Mesélte ám a Lajos bácsi, hogy akartátok becsempészni magatokhoz.

JULCSI Míg a Lajos bá' le nem buktatott bennünket...

LINDA Mer' a házirend a mániája.

ANNUS NÉNI Ő már csak ilyen. Meg aztán, katona volt valamikor, a vérében van a regula, hiába.

JULCSI De az Annus néni kedvéért még azt is megszegte.

ANNUS NÉNI Mondta is, hogy most meg már hiányzik neki, hogy nem szuszog mellette egész éjjel ez a bolhafészek. Majd sü-

tök neki valami pogácsafélét, hogy ilyen jó volt az én Púderemhez. Na, kislányok, én bemegyek, lepihenek egyet, még nagyon húz az ágy ez után a hosszú betegség után.

JULCSI Tessék csak menni, mi ezt még befejezzük.

(Annus néni Púderrel el.)

LINDA Szerinted mikor kéne?

JULCSI Mit mikor?

LINDA Hogyhogy mit, hát az akciót! Reggel vagy délután?

JULCSI Hajnali hatkor sose vagyunk csúcsformában, ide pedig az kell.

LINDA Ja, ez igaz. Akkor legyen a délutáni edzésen. De melyik? Az erőnléti vagy a technikai?

JULCSI Tök mindegy, mind a kettőn talál valami ordítanivalót.

LINDA Esetleg rá is játszhatnánk egy kicsit. Ha valamivel lassabban futnánk... Vagy nem annyira pontosan passzolgatnánk... akkor tuti még jobban ordítana.

JULCSI Az szemétség lenne.

LINDA És ő lehet szemét?

JULCSI Hát éppen ez az! Attól, hogy ő az, nekünk még nem kell annak lenni.

Bejön KARESZ és ROBI

ROBI Ki a szemét?

LINDA Aki hallgatózik.

ROBI Bocs, hogy nem dugtam be a fületem. Különbem meg mi ez a nagy csönd? Már vagy egy órája nem hallok kutyaugatást.

JULCSI Bezzeg, amikor meglátta Annus nénit! Azt az őrjöngést!

KARESZ Hát, gondolom, hogy jobban örült, mint amikor a koles ablakán tuszkoltuk befelé!

JULCSI Azért az rendes volt tőled... Hogy segítettél...

KARESZ Csak azt nem értem, mért nem a Bencét hívtátok.

LINDA Mér pont a Bencét? Amikor még alig ismerem!

KARESZ Te lehet. De a Julcsi már egy ideje elég jóban van vele.

JULCSI Még mindig ezen rugózol? Mondtam, hogy az egész tök véletlen volt, és a Bencével csak haverok vagyunk.

ROBI Ja, hát ilyen alapon én is elhaverkodnék egy-két csajjal.

JULCSI Milyen alapon, Robikám?

ROBI Egy kis smár, meg egy kis smaci, málnásban jár már a maci...

JULCSI Hú, de nagy költő valaki! Hát vegyétek tudomásul, hogy egyáltalán nem érdekel, mit gondoltok, és főleg, hogy te, Karesz mit képzelsz, mer' az egy dolog. Amit én tudok, az meg egy másik.

(Bejön Bori, valami márkás bevásárlótáskát lóbál. Robi szemmel láthatólag visszavesz a vagánykodásból, zavarba jön.)

BORI Mindjárt tanszoba, nem jöttök?

LINDA *(még mindig tesz-vesz valamit)* Nekünk még dolgunk van, Bori-ka, ha nem látnád. Nem érünk rá, hogy végigshoppingoljuk a kimenőt.

BORI Kifogyott a sminklemosóm, muszáj volt boltba mennem. Mellesleg...

LINDA Ja, hát anélkül tényleg nem élet az élet.

BORI Mellesleg vettem egy klassz, belső zsebes felsőt. Edzésre.

LINDA És?

BORI Nagyon jó kis belső zsebe van.

JULCSI Oké, elsőre is megértettük.

BORI Lehet bele tenni mindenféle dolgot, és nem is tűnik fel, hogy ott van.

KARESZ Például?

BORI *(jelentőségteljesen)* Például telefont.

(Julcsi és Linda összenéznek.)

KARESZ Minek? Edzés közben úgyse lehet telefonálni. Még nálunk se, nem hogy a Tibi bánál!

JULCSI Nagyon jó kis felsőt vettél, Bori. Nekem tetszik.

BORI Nem próbálsz fel? Szerintem ugyanaz a méretünk, szívesen kölcsönadom!

LINDA A büdös életbe! Ilyet se hallottam még! Hogy te bárkinek kölcsönadnál valamit!

BORI Van az a helyzet...

JULCSI Aha! Add ide!

(Julcsi felpróbálja a felsőt, telefont tesznek a zsebébe, sugdolóznak.)

ROBI *(Karezshoz)* Hogy ezek mit képesek rugózni egy vacak mackófülsőn! Mondjuk, a Borinak nem állhat rosszul, az tuti...

KARESZ Julcsinak is egész jól áll... De tuti, hogy itt valami másról van szó. Minek nekik telefon az edzésre, amikor a Tibi bá agyonhajtja őket? Levegőt se kapnak!

ROBI Gőzöm sincs... Szerinted a Borinak van pasija?

KARESZ *(megrántja a vállát):* Mit tudom én!

(Julcsi meghallja, amit beszélnek, hozzájuk lép, a másik két lány még mindig a felsőt próbálja.)

JULCSI Te Robi! Tudtad, hogy ti a Borival anagrammapárok vagytok?

ROBI Minigramma?

JULCSI A-na-gram-ma. Bo-ri, Ro-bi. Tudod!

ROBI Aha... És az jó nekem?

JULCSI Hát, az csak rajtad múlik! Hé, lányok! Öt perc múlva tanszoba, Zoli bácsi arénázik, ha megint elkésünk!

Mindannyian elindulnak az osztályterem felé, csak Robi marad állva, a fejét vakargatva.

ROBI Bori, figyu, te tudod mi az a mini... vagy ani... vagy milyen gramma?

BORI Persze. Anagramma. A szójátékok egyik fajtája, melyben értelmes szavak vagy mondatok betűinek sorrendjét úgy változtatjuk meg, hogy az eredmény szintén értelmes szó vagy mondat.

ROBI Aha. Akkor az, hogy Bori meg Robi... az is egy ilyen anagramma?

BORI Pontosan.

ROBI Az jó...

BORI *(ránt egyet a vállán)* Ha te mondod!

(Sötét.)

14. jelenet

(A kollégiumi szobában. Julcsi laptopon levelet ír Dórinak, az a felső van rajta, amit Bori vett a telefonnak.)

JULCSI Köszí a fényképet, jól nézel ki, de nem látszol túl boldognak... Én csak onnan tudom, milyen a honvágy, amikor tavaly év elején olyan rossz volt itt, és éhségstrájkba

kezdünk, hogy hazamehessünk. Emlékszel? De az azért egész más volt. Külföldön meg összesen kétszer voltam eddig, egyszer az Adrián, egyszer meg a Tátrában. Egy hét alatt esélye sincs a honvágynak szerintem. De három hónap, az baromi sok!

(Linda befut.)

LINDA Gyere már! Majd este levelezzél! Nem is értem, hogy bírsz most ilyenekkel foglalkozni!

JULCSI De ez most fontos! Dórinak honvágya van.

LINDA Tuti, hogy még este is az lesz neki, ráérsz akkor lelki életet élni!

JULCSI Két perc, és rohanok!

LINDA De be kell állítani a telefont!

JULCSI Majd Bori megcsinálja! Még két percig hagyjál békén!

LINDA Egy perc! *(kirohan)*

JULCSI Na, hol is tartottam... Szóval... kicsit szégyellem magam, hogy milyen önző és undok voltam, és most is állandóan csak nyafogok, hogy így a Tibi bácsi meg úgy a Karesz. Te meg ott vagy a nagy büdös idegenben, ahogy Linda mondaná, és még azt se nagyon érted, hogy mit beszélnek a többiek, aztán csak hallgatsz, mint a sült hal. Nem tudom, ki volt az a hülye, aki azt mondta, hogy buta vagy, de szívesen elbeszélgetnék veled! Mikor te voltál a legokosabb az osztályban! Jó, itt se beszéltél túl sokat, de egész más, ha azért hallgat az ember, mert hallgatni akar, mintha azért, mert nem tudja azt mondani, amit szeretne. Úúúúúgy sajnállak, Dóri! Örök barátnőd: Julcsi. U.i.: Azért jó lenne, ha most nagyon drukkolnál nekünk, akkor talán a honvágyról is elfeledkeznél egy kicsit.

(Lecsapja a laptop fedelét, elrohan, sötét.)

Esetleg Tibi bácsi artikulálatlan, torzított, ezért szöveg szerint nem érthető ordítózását be lehet játszani.)

15. jelenet

(Az osztályteremben. Diri bácsi a tanári asztal mellett áll, az asztalon a telefon. A négy lány körülötte – ki a pad tetején ül, ki álldogál, de valamennyien Diri bácsit lesik. Hosszan kitartott csönd. Végül Julcsi odamegy az asztalhoz, és elveszi a telefont.)

- JULCSI Tudjuk, hogy ilyet nem szabad... úgy értem, titokban felvenni, de már tényleg nem volt más ötletünk... mer' mindenki azt hiszi, hogy csak nyafogunk, meg lusták vagyunk... pedig egyáltalán nem is... akarom mondani, néha persze igen..., de tetszett látni... vagyis hallani, hogy mi van... Na, szóval... Mondjátok már ti is valamit!
- SZILVI Mi tényleg hajtunk, Igazgató bácsi, és tényleg bajnokok akarunk lenni, de így azért elég nehéz...
- BORI És nekünk is vannak emberi jogaink, vagy mik... Szóval, hogy ne beszéljen úgy velünk, mintha kutyák lennénk...
- JULCSI Bár ez csak egy szólás, ugye, mert a kutyákkal is szépen kell beszélni...
- LINDA Hát, ez a nagy büdös helyzet, Di... akarom mondani, Igazgató bácsi..., nem érdemes ezt tovább ragozni!
- DIRI BÁCSI Igazad van, Linda, ez magáért beszél.

JULCSI És nem baj, hogy felvettük? Mert hogy ez illegális, vagy mi?

DIRI BÁCSI Általában tényleg így van, de most nem nagyon hagyunk nektek más lehetőséget, nem igaz?

JULCSI Ez az a kivétel, ami erősíti a szabályt, hogy a cél szentesíti az eszközt?

DIRI BÁCSI Így is mondhatjuk...

SZILVI És hát a csapat kedvéért... ha egyszer meg kellett tenni...

LINDA Szóval akkor semmi gáz, és nem kapunk igazgatóit?

DIRI BÁCSI Dehogyan kaptok! Köszönöm, hogy szóltatok, lányok. Innentől már az én dolgom, hogy megoldjam a dolgot. Most pedig sipirc vacsoráznunk!

(Sötét.)

16. jelenet

(A tornateremben. Julcsi, Linda, Bori, Szilvi passzolgatnak egymásnak, palánkra dobznak, gyakorolják a védekezést stb.)

Belép Sára néni.

LINDA Sára néni!

JULCSI Hurrá! Sőt! Hurrá a köbön!

Mindannyian köré sereglenek, csivitelnek, zszizsegnek, de Bori csak a háttérből.

SÁRA NÉNI Hát lányok, nem gondoltam, hogy ilyen hamar megint itt leszek. De tudjátok mit? Örülök neki!

SZILVI Hát még mi!

LINDA Az nem kifejezés, a bü... akarom mondani, a rü... , ro... jaj, hát a ku... szóval na!

BORI *(szertartásosan)* Sára néni, engedje meg, hogy bemutatkoz-
zam! Barna Bori vagyok.

(Linda pofákat vág Bori mögött, utánozza Bori szertartásos stílusát.)

SÁRA NÉNI Te tavaly még Körmenden játszottál, ugye? Emlékszem
rád a meccsekről! Te voltál a csapatkapitány.

(Bori öntudatosan bólogat.)

JULCSI, LINDA és SZILVI *egymás szavába vágva zszizsegnek* SÁRA NÉNI körül,
és kérdezzetik:

JULCSI Ki vigyáz a babára? Szopik még?

LINDA Hány hónapos is? Jön már a foga?

SZILVI És Sára néni, tessék mondani, nagyon fáj?

SÁRA NÉNI Hét hónapos múlt, és anyukám vigyáz rá. Igen, még
szopik, és igen, már van két foga. Hát, a szülés nem volt
egy leányálom, de higgyétek el, megérte! No, de gye-
rünk, lányok! Kevés időnk van és nagy a tét!

SZILVI Én is ezt mondom! Össze kell kapnunk magunkat!

LINDA Ja, ha te mondd...

SÁRA NÉNI Lányok! Már megint kezditek? Van most fontosabb dol-
gunk is! Hadd halljam! Bajnokok akartok lenni?

MIND Igen!

SÁRA NÉNI Akkor egy csónakban utazunk, és mindenki egy irányba
evez. Értve vagytok?

JULCSI, BORI, SZILVI Igen!

LINDA Asszem.

SÁRA NÉNI Kik vagytok?

MIND Harcosok!

SÁRA NÉNI Kik?

MIND Harcosok!
SÁRA NÉNI Nem hallom!
MIND Harcosok!
SÁRA NÉNI Még mindig nem hallom!
MIND HARCOSOK!
SÁRA NÉNI Akkor kezdjük máris! Négy kör laza bemelegítés!

(A lányok futni kezdenek, sötét. Három rövid jelenetrész következik, mindháromban a lányok edzését látjuk: bemelegítést, játékot vegyesen. A tempó az egyes jelenetrészek között fokozódik, a lányok egyre csapzottabbak, fáradtabbak. A jelenetrészeket sötét választja el egymástól, hogy érzékeljük, több edzésbe nézhettünk bele. Közben zene, ami követi az edzések ritmusát, néha Sára néni vezényszavai hallatszanak (Futás!, Gyorsabban!, Védekezz! Passzold le! stb.) A harmadik jelenetrészt már Karesz, Robi és Bence is nézi oldalról, láthatóan ők is edzés után vannak, ülnek, heverésznek. Julcsi kicsit ügyetlenkedik, mellédob egy-két labdát. Sára néni lefújja az edzést.)

SÁRA NÉNI Mára ennyit. Holnap már csak egy kis levezető edzést tartunk. Pihenjete sokat és senki ne merjen nekem lebetegedni a döntő előtt!

Sára néni kimegy, a lányok leroskadnak, lazítanak.

ROBI Toltátok rendesen!
KARESZ Már aki.
BENCE Mér, ki nem?
KARESZ Hát nem is a nővéredre gondoltam!
BENCE Nem a nővérem! Húgom!
KARESZ Ha te mondod...
ROBI Van ilyen. Hogy valaki nincs formában. *(Borinak, aki éppen fészülködik.)* De van, aki nagyon is jó formában van. Nem csak edzésileg... *(felvihog)*
BORI Köszike. Igyekszem.

KARESZ A Bori, az tényleg. Nem úgy, mint egyesek.

JULCSI Figyelj! Ha annyira nem tetszik, amit csinálok, minek sasolsz?

KARESZ Nem kell ehhez sasolni, csak a vak nem látja, mit csinálsz.

BENCE Az utolsó edzésen én is tök béna voltam, aztán a döntőn meg egész jól ment.

ROBI Ja, hát azt a hárompontost, azt nagyon eltaláltad!

BENCE *(büszkén)* Ugye, hogy...

SZILVI Mit nem adnék szerdán egy olyan hárompontosért!

JULCSI Mit nem adnék, ha már szerda este lenne! *(Bencéhez)*
Tényleg, milyen érzés bajnoknak lenni?

ROBI Mért nem tőlünk kérded? Király!

JULCSI Mert ti már tavaly is azok voltatok, de a Bence most először.

BENCE Hát... király.

BORI És én is már tavaly bajnok voltam, igaz, öcsi?

BENCE Te hugi, kócos a hajad.

Bori a hajához kap, újra előveszi a fésűjét, a többiek – Robi kivételével - nevetnek.

ROBI A magadét látnád, haver!

Bence a fejéhez kap, nevetés.

SZILVI A lényeg, hogy szerdán mindenki tegye oda magát!

LINDA Igenis, értettük!

ROBI *(üvöltve)* Hajrá csajok! Igyatok vért!

SZILVI Jézusom, rám hozod a szívbajt!

ROBI Te mondtad... Én csak ráhangolok.

JULCSI *(Robihoz)* Majd szurkoljál a haverod helyett is.

KARESZ Mert?

JULCSI *(még mindig Robihoz)* Mer' arra nem fog ráérni, amíg az eladott labdákat strigulázza.

Julcsi kimegy, a lányok szedelőzködnek, indulnak utána.

ROBI Hát öregem, lassan meg kéne vened azt a Wellhello koncertjegyet.

BENCE A Karesz veszi a tiédet?

ROBI Ja, fogadtunk. Aztán úgy nézem, én nyerek.

BENCE Mibe?

KARESZ Na mibe, hogy nem, haver. Hol van még a tanév vége!

A palánkhoz vágja a labdát, kimegy. Sötét.

17. jelenet

(Annus néni háza előtt. Annus néni és Lajos bácsi ülnek a kispadon, Lajos bácsi kezében tányér, pogácsát eszik.)

LAJOS BÁCSI Nem gondótam vóna, hogy eszek még egyszer az életbe ilyen jó töpörtyűset... Mer amit a bótba kapni...

ANNUS NÉNI Egyen csak, egyen. Frissen jó.

LAJOS BÁCSI Szegény jó Manyikám tudott még ilyet, isten nyugosztalja... Hogy csak úgy olvad a számba...

ANNUS NÉNI Házi töpörtyű van benne, az a titka. Meg a liszt. Mer' az se mindegy ám, hogy milyen.

LAJOS BÁCSI A jányom is hoz néha, ha gyűnnek látogatni, de hát az ilyen fűrészpör. Ilyen bio. Korpa, meg zabpehely, meg

mit nem süt még belejje. Hogy aszongya, abban nincsen az a kolesztirol, nem zsírozza a véretem.

ANNUS NÉNI Csak jót akar.

LAJOS BÁCSI Hát tuggya mit, Annuska, én már inkább csak zsírozom erre a kis időre. Gyere Vaker, te is kapsz egyet. *(Add egyet a kutyának.)*

ANNUS NÉNI Elkényezteteti, Lajos.

LAJOS BÁCSI Jó van na, csak ezt a kicsikét még, hogy nekem is maraggyon.

Bejön Linda.

LINDA *(kezében bevásárlószatyor, láthatóan zaklatott)* Csókolom. Mindent hoztam, amit tetszett kérni... legalábbis remélem... *(Elkezd a táskában matatni, pakolgatni, egy-két dolgot kiszór)* Tejföl, citrom... a vérnyomáscsökkentő...zsemlye... A tejet meg elfelejtettem... Visszamegyek érte.

ANNUS NÉNI Hagyjad csak, kislányom, nem sürgős.

LINDA De semeddig se tart, tényleg...

ANNUS NÉNI Majd holnap.

LINDA Biztos?

ANNUS NÉNI Biztos, biztos, van még egy kicsi tegnapról. De mi van veled, Lindácska, nem szoktál te ilyen szétszórt lenni?

LINDA Semmi.

LAJOS BÁCSI Annus nénédnek megmondhatod, mintha öreganyád lenne.

Fejére csap.

Jaj, Annuska, hát lehet, hogy miattam nem mongya. Hogy ilyen szívügye van nekijje.

LINDA Szívügyem... Van is nekem kedvem ilyen hülyeségekhez!

LAJOS BÁCSI No nézzék csak, a kis fityfiritty! Hogy neki nincsen kedve! Hát a mi időnkbe azér' vót kedvünk hozzá, ugye, Annuska? De még néha most is nagyon.

ANNUS NÉNI Hagyja ezt a szegény kislányt, Lajos, majd ha akarja, elmondja, mi bántja. Ugye, kislányom? De legalább egyél egy kis pogácsát, amíg van belőle.

LINDA Köszönöm, Annus néni, de most rohannom kell. Csókolom!

Linda kimegy, nem rohan, úgy megy, mint akinek valami súlyos gond nyomja a vállát.

ANNUS NÉNI *(a fejét csóválja)* Nem tetszik nekem ez a Lindácska. Valami komoly dolog lehet, hogy ennyire nekibúsult.

LAJOS BÁCSI Majd ráfigyelek, Annuska, nem lesz semmi baj, meglás-sa. Na, még ezt az utolsót itt elmorzsolom, inkább kárba menjen, mint pocsékba!

Sötét.

18. jelenet

(Hálótermi rész. Bori az egyik ágyon ül, manikűröz. Szilvi idegesen rohangál fel és alá, Julcsi keres valamit.)

SZILVI Nem hiszem el!

BORI Hiszed, nem hiszed, ez van.

JULCSI Csak hagyott valamit! Valami üzenetet... Vagy jelet...

SZILVI Persze. Mert tavaly hagyott, mi? Neki aztán nyolc, hogy mi van a csapattal!

Julcsi az ágyneműt emelgeti.

BORI Gondolod, hogy a párnacihába dugta a búcsúlevelet?

JULCSI *(előhúz egy kosármezt)* Ez jó jel, nem?

SZILVI Mer' majd játszik helyette, mi?

BORI *(abbahagyja a manikűrözést)* Szerintem Sára néni Katit teszi a kezdőbe.

SZILVI Akkor inkább lengessük be előre a fehér zsebkendőt. Nem hiszem el, a bűdös életbe!

BORI Ez nem a te szöveged, bocsi.

JULCSI Biztos volt rá oka.

SZILVI Hogy a döntő napján szó nélkül eltűnjön? Olyan ok a világon nem léteznek.

BORI Mondjuk elég durva, az igaz.

JULCSI Inkább azon agyalnátok, hogy kerítsük elő!

SZILVI Inkább a meccsen agyalok, jó?! Ugyanis másfél óra múlva kezdődik.

BORI Ha nem monddod...

Bejön Sára néni.

SÁRA NÉNI Igyekeztek, lányok! Félre mindenki legyen az öltözőben!

JULCSI Van valami hír, Sára néni?

SÁRA NÉNI Semmi. Zoli bácsi elment hozzájuk Kanizsára, de nem talált otthon senkit. Linda telefonja meg még mindig ki van kapcsolva.

SZILVI És akkor most mi lesz?

SÁRA NÉNI Megtaláljuk, nem lesz semmi baja. Tud magára vigyázni.

SZILVI És a meccsel?

JULCSI Mert neked csak az a fontos, mi?

SZILVI Képzeld, nem csak.

SÁRA NÉNI Lányok, most aztán végképp nincs idő vitatkozni! Mi is keressük, a rendőrséget is értesítettük. De most az a helyzet, hogy Linda nélkül játszunk, és mindent megteszünk, hogy nyerjünk! Aztán majd a meccs után meglátjuk! Világos?!

SZILVI, BORI Világos!

JULCSI Világos...

Sötét.

19. jelenet

(Az osztályterem. Karesz és Robi a pad tetején ülnek.)

ROBI Azér' ez szívás.

KARESZ Az.

ROBI Mintha a mi döntőnk előtt eltűntél volna. Vagy én. Vagy a Bence.

KARESZ Vagy bárki a kezdő ötből. Akkor nekünk anyyi.

ROBI Meg annak is, aki lelécelt. Mert ha előkerül... na, akkor nem irigylem.

KARESZ Valami oka biztos volt rá.

ROBI Ja, hát nem az a csaj, aki csak úgy lelécel a döntő elől. De akkor is!

KARESZ Te figyelj! Mi van, ha megint az anyukájával történt valami? Tudod, mint tavaly, amikor veseátültetése volt!

ROBI Vagy a húgával?

KARESZ Vagy vele... Ki kéne deríteni!

ROBI De hogyan?

KARESZ Hát... szerintem először a kórházban kell őket keresni.

ROBI És melyikben?

KARESZ Kanizsán, nem? Ott laknak.

ROBI Kinyomozzuk, oké?! Átugrunk Kanizsára!

KARESZ Ha mi is lelépünk, Zoli bácsi kitepi az összes haját! És különben is: ha tévedtünk, akkor meg feleslegesen húztuk fel az agyát.

ROBI Az igaz. Telefon? Hátha...

KARESZ Oké, egy próbát megér! *Nyomogatja a telefonját.* Aszondja, hogy...kórház... Nagykanizsa... 93.... 502...000. Legalább könnyű megjegyezni. Halló, kórház? Érdeklődni szeretnék, hogy van-e olyan betegük... *(Robihoz)* Te, hogy hívják a Linda anyukáját?

ROBI Hát mint a Lindát. Vízlendvai...

KARESZ Vízlendvai mi?

ROBI Fogalmam sincs...

KARESZ *(a telefonba, közben Robival élénk interakció, hogy mit mondjon)* Vízlendvai nénit keressük... csak ennyit, igen... meg hogy... Nusi néni... vagy... igen-igen... Kati... csak Nusinak becézik...a nagymamája után... olyan 40 éves lehet... max. 45... nek néz ki... de közben csak 36... jól tetszik mondani... nagyon fontos lenne...életbe vágó... tessék megnézni... hogy melyik osztály, azt nem tudjuk... a veséje beteg... a lánya osztálytársai vagyunk...és neki is nagyon fontos lenne... persze, már réges rég elmúltam tizennégy...*(súgva Robinak)* Van már egy hete is...

Belép Zoli bácsi.

ZOLI BÁCSI Ti még mindig itt vagytok? Nyomás ebédelni! Fél óra múlva a lányok döntője!

KARESZ ... Ott van? ... Az urológián? ... Legyen szíves kapcsolni!

ROBI *(Zoli bácsinak)* Linda anyukája...

ZOLI BÁCSI Hol van?

ROBI A kanizsai kórházban. Kinyomoztuk!

ZOLI BÁCSI Fiúk, ti zsenik vagytok!

ROBI Á, csak egy kicsit.

KARESZ Csókolom, én a Linda osztálytársa vagyok, a Karez. Hogy tetszik lenni? Mi a Lindát keressük... Hogy nincs? De ott volt? ... Értem... és mikor? ... A tizenkettes vonattal? Köszönjük szépen, és jobbulást...

Zoli bácsinak és Robinak

Linda anyukája. Valami gond van a veséjével, és be kellett vinni a kórházba, de azt mondja, már jobban van. A Linda meg, amikor megtudta, hogy bevitték, megrémült és hazarohant. Vagyis a kórházba. De már elindult visszafelé. Vonattal.

ROBI Már egy óra! Ide kellett volna érnie!

ZOLI BÁCSI Ha van csatlakozás a vonathoz. De ehhez nincs, az állomás meg ide 6 kilométer! Szóval most vagy ott vár a következő buszra, ami még egy óra, vagy elindult gyalog. A kezdésre sehogy se fog ideérni!

KARESZ Ha csak nem hozza el valaki kocsival.

ROBI Csak van annyi esze, hogy stoppoljon!

ZOLI BÁCSI Na, még csak az kéne! Nyomás fiúk, elé megyünk!

Sötét.

20. jelenet

(Kintről behallatszanak a meccs zajai (A oldal: Hajrá! B oldal: Kapornak! Bajnokok lesztek! stb.) aztán a félidőt jelző sípszó. A lányok betódulnak, isznak, törülköznek, leroskadnak stb.)

SZILVI *(Borinak)* Nem hiszem el, hogy mind a kettőt kihagytad! Ha csak az egyiket bedobod, már jobban állunk!

BORI Gondolod, hogy direkt?

JULCSI Most mit macerálsz, te is hagytál már ki, nem?

SZILVI De nem kettőt zsinórba!

Bejön Sára néni.

SÁRA NÉNI Nyugi lányok, nyugi. Két pont hátrány, az még nem a világ vége. Csak higgadjatok le, és próbáljatok meg egymásra is figyelni! Ha helyzetben van a másik, passzolj neki! És a védekezés! Könyörgöm, arra nagyon figyeljétek! Meg tudjátok csinálni!

JULCSI Linda nélkül...

SÁRA NÉNI Linda nélkül nagyon nehéz, de meg kell próbálni! A lehetlent is meg kell próbálni!

Besomfordál Linda.

LINDA És ha velem próbálnánk meg? Ugye, az nem lehetetlen?

JULCSI *(odarohan Lindához, a nyakába ugrik)* Naná, hogy nem!

BORI Naná, hogy naná! ...Persze, ha Sára néni is benne van...

SZILVI Na, megvan, aki el se vezett! Jó, hogy a második féldő-re szíveskedtél ideérni!

LINDA Muszáj volt! Látnom kellett, hogy nincs nagy baj anyuval! Ha tudnátok, hogy megijedtem! Hogy megint az lesz, mint tavaly...

SZILVI Jó, hát lehet, hogy én is ráparáztam volna...

SÁRA NÉNI Csak ne szó nélkül léptél volna le, édes gyerekem! De ezt majd még megbeszéljük, most az a lényeg, hogy itt vagy! Kezdhetsz melegíteni!

Üdvrivalgás, mindenki mozgolódni, melegíteni kezd. Füttyszó kívülről, a kinti zajok újra fel-erősödnek.

SÁRA NÉNI Nyomás! Tépjétek le a gatyájukat!

A lányok kiszaladnak, Sára néni utánuk.

A kinti zajok erősödnek, a biztatásokból, kiabálásokból néha kihallatszik Karesz, Robi, Bence, valamint Lajos bácsi, Diri bácsi és Zoli bácsi hangja. Karesz többször olyasmiket kiabál, hogy Hajrá Julcsi! Szép volt Julcsi! Robi Borit biztatja így, a többiek felváltva egyik vagy másik lányt, vagy az egész csapatot. Hajrá Kapornak! Hajrá Lányok! stb.

Közben hol egyik, hol másik lány befut egy-egy kiguruló labda után, oldalról (a színpad széléről) bedob (vagyis kifele dob).

Lefújják a meccset, üdvrivalgás, Bajnokok vagytok! Megcsináltátok! Izzik a csarnok, Itt a magyar bajnok! Stb. Betódnak a színpadra a lányok, a fiúk, Sára néni, Diri bácsi, Zoli bácsi, Lajos bácsi. Mindenki mindenkinek gratulál, általános örömködés. Karesz is odamegy a

lányokhoz, gratulál, megöleli őket, puszi. Utoljára Julcsihoz lép oda, őt is megöleli, aztán hirtelen szájon csókolja. Ettől mindketten zavarba jönnek.

KARESZ Szuper jól játszottál!

JULCSI Tényleg?

KARESZ Tényleg. Úgy otthagytad az emberedet, hogy csak lesett! Meg az a ziccer!

JULCSI Az elég jól összejött... És... köszi a biztatást.

KARESZ Hallottad?

JULCSI Naná!

KARESZ Mert azt akartam. Hogy halljad.

JULCSI Különben nem is ment volna így.

KARESZ Tényleg?

JULCSI Tényleg.

KARESZ És a Bencéét is hallottad?

JULCSI Azt egyáltalán nem.

KARESZ Akkor jó.

Újra megcsókolja Julcsit.

ROBI *(aki már egy ideje figyeli őket, legyint egy nagyot)*
Na, lógok neki egy koncertjeggyel! Esküszöm, hogy most fogadtam utoljára!

Sötét.

21. jelenet

(Julcsi ünneplő ruhában ül az ágyán és laptopon levelet ír. Miközben a levelet írja-felolvassa, az osztálytermi részben gyülekezni kezdenek a szereplők, ünneplőben, virággal, ahogy ballagáskor szokás. A diákokon kívül jönnek a tanárok, Annus néni is Lajos bácsi karján.)

JULCSI Jaj, Dóri, annyira sajnálom, hogy nem leszel itt a ballagáson! De annyira klassz, hogy együtt járunk majd

gimibe! Ennél jobb hírrrel nem is kezdődhetett volna ez a nap! Rám fért, mert igazság szerint nincs valami jó kedvem. Csak neked mondom, de az este még sírtam is egy kicsit. Hogy pont most kell itt hagynunk mindent, amikor végre kezdtek rendbe jönni a dolgok! Képzeld, Karesszel is, de ezt majd a nyáron elmesélem. Van egy jó edzőnk, bajnokok lettünk, és egész jól kijövünk egymással. Ha te is itt lennél, akkor ez lenne a világ legjobb sulija! Most meg vége lesz mindennek, és soha, de soha többé nem leszünk nyolcadikosok! Új sulis, új csapat és csupa ismeretlen ember! Semmi sem lesz már olyan, mint volt... De ha te is ott leszel...

ZOLI BÁCSI Julcsi hol van?

LINDA Még a koleszban, de mindjárt jön.

ZOLI BÁCSI Remélem. Szép lenne, ha pont a ballagásra megint eltűnne valaki!

LINDA Á, mi ilyet soha...

ZOLI BÁCSI Istenem, mi lesz velem az én állandóan kámfort játszó 8. bé osztályom nélkül!

KARESZ Elfutok Julcsiért.

DIRI BÁCSI *(az órájára néz)* Az jó lesz, mert tíz perc múlva kezdünk! Mielőtt még elfelejtem az ünnepi beszédet!

(Karesz kimegy.)

LAJOS BÁCSI Dehogyan felejt, direktor úr, hiszen már mink is tuggyuk, olyan szépen mongya minden évbe...

DIRI BÁCSI De most újjal készültem ám! Mer' ilyen 8. osztály nincs minden évben! Amelyikbe két aranycsapat jár egyszerre! Meg akik így kiállnak magukért meg egymásért!

LAJOS BÁCSI Ammá eccer biztos! Mer' hijába mongyák, hogy ezek a mai gyerekek, ezek csak magukkal vannak elfoglalva, meg hogy nekik minden nyóc... Mer nem úgy van.

ANNUS NÉNI De nem ám! Na, Lajos, adja a karját, aztán induljunk, mer' én amilyen lassan megyek...

DIRI BÁCSI *(tapsol)* Gyerekek, induljatok ti is az aulába, mindjárt kezdünk!

(Beszélgetve mindenki kifelé indul, csak Julcsi marad a színpadon, aki még mindig ír.)

JULCSI Oké, nem nyafogok tovább. Neked sokkal nehezebb volt, mégse nyafogtál. Egerszeg egész jó város, nem? Járunk majd moziba, meg meccsre, és van az a jó kis hely, tudod, ahol egyszer voltunk, a neve most nem jut eszembe. A lényeg, hogyha te is ott leszel, soha nem leszek egyedül. Sőt, képzeld, még a Karesz is ott lesz! *(sóhajt)* Szóval nekünk már soha többet nem lesz nyolc, drága barátném! De a kilencediket együtt kezdjük! Most már befejezem, mert tuti elkések a saját ballagásomról...*(lecsapja a laptopot, felugrik, aztán újra kinyitja)*
Ja, még csak annyit akartam írni...

(Közben már sötétedik a színpad, de Julcsi még mondja és írja a magáét, már nem is értjük, hogy mit.)

Sötét.

Vége